

meer dan twintigjarige carrière in Rotterdam.

Het is duidelijk, dat de beginjaren 1671 en volgende allerminst geschikt waren voor de opbouw van een eigen onderneming in de internationale handel. Deze bleef geruime tijd stokken door de oorlogsomstandigheden, vooral die op de Middellandse Zee en werd langzamerhand nagenoeg onmogelijk, zodat vele kooplieden hun schepen in Italië verkochten, om verdere verliezen te voorkomen.

De eerste ons bekende transactie, die Gallaccini hier in tegenwoordigheid van de makelaar Pieter Roos sloot, was een charterpartij met drie schippers voor het vervoer van granen naar Livorno. Daaruit was een geschil ontstaan met de schippers over de hoogte van de averijpremie. Volgens hem was de afspraak drie stuivers per last, volgens de vervrachters drie stuivers per gulden waarde van het graan. Het Zeegerecht deed op 11 december 1671 uitspraak, dat deze premie moest bepaald worden 'volgens usantie', dus naar de waarde en stelde het kaplakken van elke schipper op f 50,—²³).

Op 23 april 1672 kreeg hij voor het eerst te doen met de koopman Abraham de Bra, die de dag daarvóór beslag had laten leggen op een partij krenten, waarvan Gallaccini 34 vaten had kunnen verkopen, maar niet kunnen leveren. De insinuatie, waartoe hij notaris Van Overveld opdracht gaf, leidde echter niet tot succes²⁴).

Op 19 mei d.a.v. liet hij notaris Crosse de Rotterdamse koopman Charles van der Sluys, aan wie hij 200 ponden had meegegeven om een schuld in Londen te voldoen, insinueren dit bedrag vermeerderd met de kosten van de onbetaalde wissels, terug te betalen²⁵).

Dat het niet om kleine bedragen ging bij de nu allengs in aantal toenemende wisselprotesten tussen hem en Abraham de Bra, toont de actie van De Bra aangaande een wissel uit Venetië, groot 897 ducaten, waarvan de betrokkene maar 400 wilde betalen, op 27 december²⁶). Anderzijds liet hij de gebroeders Pedy, topmensen in de Levanthandel, op 17 december insinueren tot betaling van een wissel door de heren Ponsampieri te Lyon getrokken, groot ruim 1014 écus²⁷).

Inmiddels was hij opgetreden als agent van de in Amsterdam gevestigde Venetiaanse kooplieden Daverrazzano en Marucelli, getuigenis van een blijvend goede verstandhouding tussen Toscane en Venetië tegen de gemeenschappelijke concurrent Genua. Dezen zonden hem per beurtschip een kostbare zending textiel, nl. elf stukken ermosini, een zilverkleurige lakense stof,